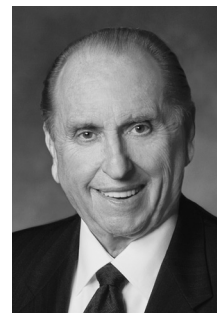

predsednik Thomas S. Monson

Zvesti veri prednikov

John Linford je bil star 43 let, ko se je z ženo Mario in njenimi tremi sinovi odločil zapustiti svoj dom v Gravellyju v Angliji in se podati na več tisoč kilometrov dolgo potovanje, da se bodo lahko pridružili svetim v Dolini Velikega slanega jezera. Za seboj sta pustila četrtega sina, ki je služil misijon, prodala svoje imetje in v Liverpoolu so se vkrcali na ladjo *Thornton*.

Potovanje po morju v New York City in od tam po kopnem do Iowe se je izkazalo za mirno. Toda težave so se začele kmalu po tem, ko so Linfordovi in drugi sveti iz poslednjih dni, ki so pluli na *Thorntonu*, 15. julija 1896 zapustili mesto Iowa v sklopu nesrečne skupine s cizami Jamesa G. Willieja.

Neizprosno vreme in naporno potovanje je terjalo svoj davek od številnih v skupini, tudi od Johna. Naposled je tako močno zbolel in oslabel, da so ga morali vleči na cizi. Do takrat, ko je skupina prišla v Wyoming, se mu je stanje vidno poslabšalo. Reševalna ekipa iz Salt Lake Cityja je prispela 21. oktobra, le nekaj ur po tem, ko se je Johnovo zemeljsko potovanje zaključilo. Umril je zgodaj tisti dopoldan na nabrežju reke Sweetwater.

Ali je bilo Johnu žal, ker je udobje in lahkotnost zamenjal za napore, pomanjkanje in težave, ker je družino peljal v Sion?

»Ne, Marija,« je rekel svoji ženi, preden je umrl. »Vesel sem, da smo šli. Ne bom dočakal prihoda v Salt Lake, ti in fantje pa ga boste in ne obžalujem ničesar, kar sva morala

doživeti, če bodo najini fantje lahko odraščali v Sionu in si tam ustvarili družine.«¹

Marija in sinovi so prišli na cilj potovanja. Ko je Marija skoraj trideset let kasneje umrla, je z Johnom zapustila dediščino vere, služenja, predanosti in žrtvovanja.

Biti sveti iz poslednjih dni pomeni biti pionir, kajti biti pionir pomeni, biti »nekdo, ki gre naprej, da pripravi ali odpre pot, da lahko sledijo drugi«². In biti pionir pomeni poznati žrtvovanje. Čeprav se člane Cerkve nič več ne prosi, naj zapustijo svoje domove in odpotujejo v Sion, morajo pogosto za seboj pustiti stare navade, dolgoletne običaje in drage prijatelje. Nekateri sprejmejo mukotrpno odločitev, da za seboj pustijo družinske člane, ki nasprotujejo njihovem članstvu v Cerkvi. Sveti iz poslednjih dni gredo naprej, vendar molijo, da bodo njihovi dragi nekoč to razumeli in sprejeli.

Pot pionirja ni lahka, ampak sledimo stopinjam največjega Pionirja - in sicer Odrešenika - ki je šel pred nami in nam pokazal pot, ki naj ji sledimo.

»[Hodite] za menoj,«³ nas je poklical.

»Jaz sem pot, resnica in življenje,«⁴ je razglasil.

»Pridite k meni,«⁵ je klical.

Pot je lahko težavna. Nekateri se težka zoperstavijo posmehovanju in neokusnim pripombam nespametnih, ki se norčujejo iz čistosti, poštenja in poslušnosti Božjim zapovedim. Svet je vselej omalovaževal spoštovanje načel. Ko je bilo Noetu naročeno, naj zgradi barko, se je

nespametno prebivalstvo ozrlo v nebo brez oblačka ter se nato norčevalo in rogalo - dokler ni prišlo deževje.

Na ameriški celini so ljudje pred daljnimi stoletji dvozemljani, se pripravili in bili neposlušni, dokler ogenj ni použil Zarahemle, dokler zemlja ni prekrila Moronihaha in dokler voda ni zalila Moronija. Roganja, zasmehovanja, kvantanja in greha ni bilo več. Nadomestila jih je neprijetna tišina, gosta tema. Potrpežljivost Boga se je nehala, njegov urnik se je uresničil.

Maria Linford nikoli ni izgubila vere navzlic preganjanju v Angliji, stiskam njenega potovanja na »kraj, ki ga je pripravil ... Bog«⁶, in kasnejšim preizkušnjam, ki jih je prestala za svojo družino in Cerkev.

Starešina George Albert Smith (1870 - 1951) je leta 1937 na pogrebni slovesnosti, posvečeni Mariji, njene potomce vprašal: »Ali boste v življenju ostali zvesti veri svojih prednikov? ... Prizadevajte si, da bi bili vredni vsega njihovega žrtvovanja za vas.«⁷

Ko si prizadevamo Sion zgraditi v svojem srcu, domu in skupnosti in v svoji deželi, da bi pri tem pomnili nepopustljiv pogum in vztrajno vero tistih, ki so dali vse, da bi bili mi lahko deležni blagoslovov obnovljenega evangelija zaradi upanja in obljube, ki ju prinaša zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa!

OPOMBE

1. See Andrew D. Olsen, *The Price We Paid* (2006), str. 45-46, 136-137.
2. *The Compact Edition of the Oxford English Dictionary* (1971), »pioneer«.
3. Lk 18:22.
4. Jn 14:6.
5. Jn 7:37; gl. tudi 3 Ne 9:22.
6. Sveti, naprej, *Hvalnice in otroške pesmi*, str. 2.
7. G. Olsen, *The Price We Paid*, str. 203-204.

NAUK SPOROČILA

Premislite, da bi tiste, ki jih učite, prosili, naj pomislijo na ljudi v svojem življenju, ki so šli pred njimi in bili njihovi pionirji. Potem jih vprašajte, kdaj so bili oni sami pionirji in so pripravili pot za druge. Prosite jih, naj premislijo, kdaj so se morali žrtvovati in zakaj je bilo vredno. Nato jim lahko daste izziv, da svoje pričevanje o »največjem Pionirju«, Odrešeniku, zabeležijo.

MLADINA

Zvesti veri

Predsednik Monson pripoveduje zgodbo o neki pionirski družini in nato navaja predsednika Georgea Alberta Smitha: »Ali boste v življenju ostali zvesti veri svojih prednikov? ... Prizadevajte si, da bi bili vredni vseh žrtev, ki so jih naredili za vas.« Najsi imate pionirske prednike ali pa ste člani prvega rodu v Cerkvi, ali se ozirate k vzorom vere za vodstvo in moč? Sledi dober način, kako lahko začnete:

1. Napravite seznam ljudi, ki jih lahko občudujete. Lahko so člani vaše družine (pretekle ali sedanje), prijatelji, cerkveni voditelji ali ljudje v svetih spisih.
2. Zapišite si dobre lastnosti, ki jih imajo. Ali je vaša mama res potrpežljiva? Mogoče je vaš prijatelj prijazen do drugih. Morda vam je všeč pogum poveljnika Moronija.
3. Izberite eno dobro lastnost s seznama in se vprašajte: »Kako bi lahko pridobil to dobro lastnost?« Kaj moram narediti, da bom to razvil v svojem življenju?«
4. Zapišite si načrte za to, da boste to dobro lastnost razvili, in ga dajte nekam, kjer ga boste pogosto videli, da vas bo spominjal na vaš cilj. Molite za pomoč nebeškega Očeta in redno preverjajte svoj napredek. Ko boste čutili, da ste to dobro lastnost dovolj razvili, si lahko izberete drugo dobro lastnost, da jo boste pridobili.

Pomnite, da ko sami razvijemo čudovite dobre lastnosti, ne izkažemo spoštovanja le veri svojih prednikov in njihovem žrtvovanju, temveč smo lahko tudi dober vpliv za tiste okrog nas.

OTROCI

Tudi vi ste pionirji!

Pionirji so ljudje, ki pripravijo pot, da lahko drugi sledijo.

Narišite sliko ali poiščite fotografijo enega svojih prednikov. Ali lahko poiščete zgodbo, kako so za vas pripravili pot, ki ste ji sledili? Zapišite dva načina, kako ste lahko danes pionirji. O svojih zamislih lahko spregovorite na naslednjem družinskem večeru!

Naš potencial starševstva

Gradivo preučite v duhu molitve in prosite, da bi izvedeli, o čem naj govorite. Kako vam bo razumevanje dokumenta »Družina: Razglas svetu« poglobilo vero v Boga in blagoslovilo tiste, nad katerimi bdite, ko opravljate obiskujoče poučevanje? Več o tem na reliefsociety.lds.org.

vera, družina, pomoč

»Bilo je bistveno, da se Božji duhovni otroci rodijo kot smrtniki in imajo priložnost za napredovanje v večno življenje,« je učil starešina Dallin H. Oaks iz zбора dvanajstih apostolov. »Verjamem, da so v luči najvišjega namena velikega načrta sreče najvišji zakladi na zemlji in v nebesih naši otroci in naše potomstvo.«

Starešina Neil L. Andersen iz zбора dvanajstih apostolov je učil:

»Verjamemo v družine in verjameмо v otroke. ...

Bog je Adamu in Evi rekel, naj bosta zvesta in se množita ter napolnita zemljo (gl. 1 Mz 1:28). ...

Ta zapoved v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni ni pozabljena ali odrinjena na stran.«²

Čeprav vsi v tem življenju ne postanemo starši, lahko vzgajamo otroke vseh starosti. Deležni smo blagoslovov tega, da pripadamo

družini nebeškega Očeta, in izkusimo radosti ter izzive tega, da pripadamo zemeljski družini. Starševstvo pa številne čaka v prihodnjih večnostih.

Dodatni odlomki iz svetih spisov

Ps 127:3; Mt 18:3-5; 1 Ne 7:1; Moses 5:2-3

Resnične zgodbe

»Veliko glasov v današnjem svetu pomembnost tega, da imamo otroke, odriva na stran ali predlagajo, naj z otroki odlašamo ali omejimo njihovo število,« je rekel starešina Andersen. »Moje hčere so me nedavno napotile na blog, ki ga je pisala neka krščanska mati (ne naše veroizpovedi) petih otrok. Komentirala je: '[Med odraščanjem] v tej kulturi je zelo težko dobiti sveto-pisemski vidik materinstva. ... Otroci so na seznamu veliko pod fakulteto.

Zagotovo pod potovanji po svetu. Pod zmožnostjo, da gres-te zvečer po mili volji ven. Pod oblikovanjem telesa v telovadnici. Pod vsakršno službo, ki jo morda imate ali upate, da jo boste dobili.' Nato dodaja: 'Materinstvo ni konjiček, to je poklic. Otroci ne zbirate, ker se vam zdijo bolj ljubki od znamk. To ni nekaj, kar delate, če si za to lahko izberite čas. To je nekaj, za kar vam je čas dal Bog.'«³

OPOMBE

1. Dallin H. Oaks, The Great Plan of Happiness, *Ensign*, nov. 1993, str. 72, 75.
2. Neil L. Andersen, Children, *Liahona*, nov. 2011, str. 28.
3. Neil L. Andersen, Children, str. 28.

Premislite naslednje

V kakšnem smislu je naša družina kot naša nebeška družina?